

NA ÚVOD

Milí čtenáři Zálesí, vítám vás na stránkách prvního čísla nového roku a využívám tohoto prostoru, abych vám prozradila, jaké hlavní téma vás bude rokem 2021 na stránkách našeho měsíčníku provázet. Loni jsme pro vás připravovali články věnující se vytipovaným stavbám ve městě. Nejen, že jsme připomněli jejich historii, ale také jsme se zaměřili na aktuální dění a na další zajímavosti a souvislosti. K tomu jsme přidali jak současné fotografie, tak i ty, které jsme oprášili z různých archivů. Repertoár zajímavých míst jsme samozřejmě zdaleka nevyčerpali, nicméně s novým rokem jsme přikročili k novému tématu, jímž budou humpolecké spolky a soubory. Není tajemstvím, že Humpolec se může pochlubit velmi bohatým spolkovým životem a řadou uskupení, která fungují desítky a více let. Jejich příběhy jsou natolik inspirativní, že bezesporu stojí za to je vyprávět. Kromě toho právě díky lidem, kteří se ve svém volném čase věnují tomu, co je baví a naplňuje, a k tomu navíc svou radost umí a chtějí sdílet s ostatními, ať už s dalšími členy, nebo s publikem, můžeme říci, že naše město žije. Nová témata si pro vás s novým rokem připravili i naši přispěvatelé. Rozloučili jsme se například s rybí encyklopedií, ale nově si můžete přečíst o divokých lahůdkách naší přírody. Skončilo Kalendárium, ale nově si počtete Z humpoleckého průvodce historií. Ale protože Zálesí umí dobře kombinovat „nové i staré“, můžete se mezi články samozřejmě těšit i na osvědčené a oblíbené stálíce. Věříme, že každý z vás si najde to své.

A do nového roku vám přejeme kousek toho nového – neznámého, vzrušujícího, vylepšeného, ale také kousek toho starého – na co se můžete spolehnout, těšit se a co nemá smysl měnit.

Aneta Slavíková

OBSAH

Humpolečtí ochotníci	2,3
Čtení ke kávě	4
Exponát měsíce	5
Aktuálně z muzea	6
Infocentrum doporučuje	6
Divoké lahůdky přírody:	
Brusnice borůvka	7,8
Ohlédnutí do historie:	
Střípky z dějin Humpolecka	9,10
Co se psalo v Zálesí před 90 lety.....	11,12
Z archivu	13
Z humpoleckého průvodce historií.....	14-20
Aktuálně:	
Skautské středisko Orlík	21,22
Kulturní a společenské dění:	
Kulturní kalendář.....	23
Do kina	24-26
Slovo hejtmána	27
ZUŠ G. Mahlera	27
Policie informuje	28,29
Zdravotnictví	30
Sport:	
Stolní tenis	30,31
Z rodinné a společenské kroniky.....	31

ZÁLESÍ – humpolecký zpravodaj na měsíc leden 2021

ročník 58, vydalo Městské kulturní a informační středisko v Humpolci, Havlíčkovo náměstí 91.

Redaktorka: Mgr. Aneta Slavíková

Redakční rada: Marcela Kubičková, Mgr. Aneta Slavíková, Ludmila Trnková, Dagmar Kluchová, Linda Sýkorová

Sazba: Michal Novák

Kontakt: e-mail: zalesi@infohumpolec.cz,

tel: 734 421 364

Lednové vydání měsíčníku Zálesí vychází

22. prosince 2020.

Uzávěrka materiálů pro únorové vydání je 15. ledna 2021.

Nevyžádané rukopisy se nevracejí, za obsahovou správnost příspěvků ručí autoři a za uskutečnění plánovaných programů ručí pořadatelé. Názory v uváděných příspěvcích se nemusí shodovat s názory redakce. Měsíčník vychází nákladem 600 kusů pod registračním číslem Okresního úřadu v Pelhřimově MK ČRE11389.

Tisk: MHA, s.r.o., Školní 511, Humpolec.

Cena výtisku: 20 Kč.

OCHOTNICKÝ DIVADELNÍ SOUBOR V HUMPOLCI PŘEKONAL V MINULOSTI ŘADU PŘEKÁŽEK. DO BUDOUCA VYHLÍŽÍ OTEVŘENÍ DIVADELNÍCH SÁLŮ I NÁVRAT DO ZREKONSTRUOVANÉHO ZÁZEMÍ

*Když se zavede téma na humpolecké spolky a soubory, jedním z prvních, na který si většina vzpomene, bude jistě ochotnický Divadelní soubor Jindřicha Honzla. Může k tomu vést hned několik důvodů, ale tím nejpádňějším bude tradice, a to nejen ochotnického divadla v Humpolci, ale také divácky oblíbeného divadelního festivalu Honzlův Humpolec. Ačkoliv uplynulý rok kultuře obecně nepřál a právě například Honzlův Humpolec musel být ze známých důvodů nakonec zrušen, ochotníci se v rámci možností svému milovanému koníčku věnovali. Podařilo se jim například dokončit novou hru s titulem *Oskar*, kterou nakonec veřejně představili „pouze“ v muzejní zahradě na Dolním náměstí během Humpoleckého kulturního léta. K tomu začali zkoušet nový kus, a sice *Naše furianty*. „Pokud se v novém roce bude situace vyvíjet dobrým směrem, ještě oprášíme *Oskara* a k tomu se budeme dál věnovat nové hře,“ doufala vedoucí Divadelního souboru Jindřicha Honzla PhDr. Ilona Kostřicová.*

Z historie

Kdy vlastně ochotnický soubor v Humpolci vznikl, není jednoznačné. O ochotnickém divadle ve městě se hovoří již v souvislosti s přelomem 17. a 18. století, ale založení souboru jako takového je doloženo později. Některé zdroje považují za ono datum první schůzku souboru, jiné pak oficiální schválení jeho stanov. Nicméně v roce 1865 vybudoval Josef Štěpán Nápravník ve svém domě na Dolním náměstí divadelní sál s jevištěm. Prvním ředitelem spolku se stal František Dítě a zahajovací představení bylo na programu 10. prosince téhož roku. Ochotníci vystoupili s hrou *Diblík, šotek z hor*. Od roku 1885 se členkami souboru mohly stát i ženy.

Slibný začátek činnosti pozastavily problémy ve druhé polovině devadesátých let 19. století.

Rajčatům se letos nedaří (2011)

Chyběly peníze a ani jeviště pro vystupování nebylo vhodné, což vyústilo v úplnou pauzu mezi lety 1895 a 1899. Konečně v roce 1899 získali stálé jeviště v nově postavené Sokolovně a ředitel Filip Bečvář spolkovou činnost obnovil (9. prosince 1900 uvedli právě v Sokolovně novou hru *Probuzenci*). Na atraktivitu přidala také rozvíjející se spolupráce s humpoleckým pěveckým spolkem Čech a Lech. Největší rozkvět ochotnický soubor zaznamenal s nástupem Otty Rychnovského, který působil jako herec, režisér, kapelník a sbormistr v letech 1905 až 1926. Divadelníkům se dařilo jak ekonomicky, tak i divadelnický. Soubor obnovil své vybavení, založil pamětní knihu a v rámci vybraného repertoáru hrál až dvanáct představení ročně. K těm nejlepším kouskům patřily například divadelní hry *Nora*, *Gazdina roba*, *Orfeus v podsvětí*, *Othello*, *RUR*, *Věc Makropulos*, *Lucerna* a další. Zajímavé okamžiky přišly i ve třicátých letech dvacátého století, kdy ochotníci představovali skutečně bohatý repertoár, do kterého zařadili jak moderní, tak i klasické české a světové hry (například *Hlava ve smyčce*, *Malajský šíp*, *Prohrané vítězství*). Další vývoj humpoleckých divadelních ochotníků velmi poznamenal František Kryštůfek, který debutoval v roce 1936. Na režisérské místo nastoupil v roce 1954 a soubor vedl až do roku 1987. Za jeho působení významně vzrostla

umělecká úroveň humpoleckých ochotníků, o čemž svědčí úspěšné účasti na soutěžích okresních, krajských i mezikrajsových a také na významných přehlídkách. Abychom byli úplně přesní – v mnoha případech nešlo „jen“ o úspěšné účasti, ale také o získání řady prestižních ocenění.

Honzlův Humpolec

Činnost souboru nezastavila ani druhá světová válka, začátkem padesátých let se pak stal součástí Lidové osvětové besedy. Vzhledem k reorganizaci na čas nefungoval, v roce 1953 se opět osamostatnil a navázal na svou tradici. V roce 1959 se stal součástí ZK Zálesí (později Sdružený klub pracujících). A právě za mimořádně úspěšné éry režiséra Františka Kryštůfka založili humpoleckí divadelníci na vlastní pěst festival divadelních představení, který dodneška nese jméno humpoleckého rodáka a významného režiséra Osvobozeného divadla Jindřicha Honzla. Nejdříve se jednalo o krajské soutěže monologů a dialogů, od roku 1972 až do roku 1986 pak o soutěžní krajskou divadelní přehlídku.

V roce 1987 byl Spolkový dům, kde ochotníci zkoušeli a vystupovali, z bezpečnostních důvodů zavřen, a tak se divadelníci začali scházet v ZK Zálesí, což trvalo až do roku 1993. Po odchodu Františka Kryštůfka se na pozici režiséra střídali Libuše Pavlovcová a František Vondráček. Když město Humpolec nechalo v roce 1994 upravit jeviště v sále městského kina, našli ochotníci zázemí právě tam. Zřizovatelem souboru se stalo Městské

kulturní zařízení, od roku 1999 se divadelníci prezentují pod názvem Divadelní soubor Jindřicha Honzla. Od roku 2000 soubor funguje pod hlavičkou Městského kulturního a informačního střediska a o pět let později se z iniciativy města Humpolec obnovuje tradice Honzlova Humpolce, ovšem jako nesoutěžní přehlídka, která se koná na jaře a která pro diváky chystá divadelní ochotnická vystoupení nejen z regionu, ale také ze vzdálenějších koutů republiky.

K současnosti

Zdeňku Kovářovou na postu vedoucí souboru v roce 2008 vystřídala PhDr. Ilona Kostřicová. Její život je s humpoleckými ochotníky spjatý už od dětských let, kdy na prknech, která znamenají svět, vystupovala jako žákyň základní školy. Po studiích na vysoké škole v Brně a po mateřské dovolené se na jeviště do Humpolce znovu vrátila. Za diváčky nejúspěšnější hru v novodobé historii považuje *Světáky*. I osobně na ně ráda vzpomíná, stejně jako například na hry *Osm žen*, *Doktorská pohádka*, *Dalskabáty*, *hříšná ves* aneb *Zapomenutý čert* nebo *Princezna Pampeliška*. „Právě co se týče pohádek, tak nejen, že jsem v nich hrála, ale navíc jsem tvořila i výtvarnou stránku jako kulisy a kostýmy. O to silnější osobní vztah k nim mám,“ zavzpomínala s úsměvem Ilona Kostřicová.

Jak dodala, podle ní je cílem jejich souboru diváka pobavit a odreagovat. „Vybíráme komedie a ideálně i s hudební složkou. A podle diváckých ohlasů je to správná cesta. Ti, kteří si na představení chodí odpočinout, pobavit se, to je naše publikum,“ uvažovala vedoucí. V současné době má Divadelní soubor Jindřicha Honzla zhruba dvacet aktivních členů. Podle Ilony Kostřicové se aktuálně také těší na nové zázemí, které pro ně vzniká v prostorách centra Mikádo na Havlíčkově náměstí.

Aneta Slavíková

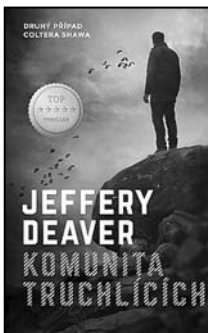

Zvíkovský rarášek (2015)

Zdroj: Krejčí, Kateřina: Divadelní soubor Jindřicha Honzla. In *Humpolec v zrcadle času I. Spolky a spolkový vývoj*. Město Humpolec, 2011, s. 24-30.

JEFFERY DEAVER – KOMUNITA TRUHLÍČÍCH

„Když na ni Shaw opět namířil objektiv, uslyšel šustění trávy. Otočil se a viděl, jak kdosi sprintuje lesem k mýtině. Po chvíli se z porostu vynořil obtloustlý muž v uniformě nadace. Byl celý brunátný, vydatně se potil a vyčerpaně lapal po dechu. Stoupání z tábora na mýtinu bylo opravdu prudké. Byl to tovaryš Samuel. Přesunul pohled ze Shawa na Victorii, která stála nejbliž, a vyrazil jejím směrem. „Victorie!“ vykřikl Shaw. „Pozor vpravo!“ Victoria se otočila. Bylo pozdě. Neměla čas zaujmout obranný postoj. Tovaryš Samuel byl tak tělnatý a tak rychlý, že ji bez potíží srazil k zemi. Victoria zůstala ohromeně ležet. Shaw odhodil telefon a uháněl za nimi. „Ne, Samuele! Ne!“ Samuel popadl Victorii za vestu, dovlekl ji ke srázu a bez sebemenšího zaváhání ji hodil přes okraj. Shaw slyšel její pronikavý křik, jak padala z asi třicetimetровой výšky. Samuel se vztyčil a pohlédl na Shawa. V jeho uszlzených očích se mísily zármutek a vztek. „Sbohem,“ zašeptal, „na shledanou v zítřku.“ A vrhl se do prázdna za Victorii...”

(Jeffery Deaver, str. 346)

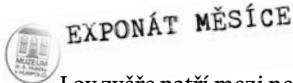
Do státu Washington přijíždí lovec odměn Colter Shaw, který má tentokrát poslání najít pachatele, kteří postřelili dva muže a zdevastovali kostel. Během pátrání po podezřelých, ale narazí ve washingtonské divočině na velmi znepokojivou existenci záhadné komunity. Na první pohled se zdá, že posláním komunity je pomáhat lidem, které postihla nějaká tragédie. Ale co když se jedná o sektu ovládanou nebezpečným vůdcem? Po tragické smrti, která se mu odehraje přímo před očima, se musí o tajemném společenství dozvědět do nejvíc. V jeho pátrání ho už nic nezastaví. Musí přitom překonávat nejrůznější překážky a zjišťuje, že někteří lidé se nezastaví před ničím, aby navždy ochránili svá tajemství. Autor zasvěceně popisuje fungování sekty, do které se uchýlili lidé frustrovaní přetech-

nizovanou civilizací i stále se zvyšujícími požadavky na výkon a dokonalost. Popisuje jednu z metod, kterou získávala své členy a postupy, jak sekta dokáže svým obětem „vymýt“ mozky a ovlivňovat jejich chování. Návrat do normálního života je pak mnohdy velmi obtížný a může být, bohužel, i nerealizovatelný. Jde o napínavý, dobře napsaný příběh, a i v případě, že nejste vyhraněnými příznivci detektivního žánru, je možné s touto knihou strávit příjemné čtenářské chvíle.

Hana Bělohradská,
Městská knihovna Humpolec

Literatura:

Jeffery Deaver: *Komunita truhlíčích*. vyd.: Domino ve společnosti Albatros Media, Praha, 2020, ISBN 978-80-7498-455-6

LOVECKÉ PUŠKY

Lov zvířete patří mezi nejstarší lidské činnosti. Do střední doby kamenné se jednalo o hlavní způsob obživy, až v mladší době kamenné lidé rozvinuli zemědělství a domestikovali divoce žijící zvířata.

Zpočátku probíhal lov pomocí „primitivních“ nástrojů (kyje, oštěpy a tak dále) postupem času se začaly používat i střelné zbraně, například luky, kuše a jiné.

Ve 2. polovině 14. století se v Evropě objevily první ruční palné zbraně pro jednotlivce, jejichž využití bylo nejprve výhradně vojenské.

V průběhu 16. století, kdy byl zkonstruován nejprve kolečkový a následně křesadlový zámek, se palné zbraně staly mobilnějšími (k zažehnutí již nepotřebovaly otevřený oheň a postupně se snižovala jejich hmotnost). Od té doby se palné zbraně užívají i k lovu. Právo lovu však až do poloviny 19. století náleželo vlastníkům půdy – šlechticům. Ti nejmajetnější si mohli dovolit platit svého osobního puškaře, který jim palné zbraně vyráběl. Puškařští mistři provozovali řemeslo i ve městech (v průběhu staletí byly významnými centry puškařské výroby Praha, Těšín, Cheb či Karlovy Vary), kde si zbraně pořizovali měšťané, kteří zakládali a byli členy střeleckých spolků a věnovali se tedy „sportovní“ střelbě.

Moderní prvky zbraní se objevily v průběhu 19. století. Vynalezen byl perkusní zámek (zaručoval jistý výstřel, u předchozích typů zámků závisel výstřel na počasí – pokud například střelný prach navlhl, k výstřelu nedošlo), rozmohla se výroba hlavní s drážkovým vývrtem a dosud používané předovky byly nahrazeny zadovkami. Koncem 19. století spatřily světlo světa první opakovací pušky a na počátku 20. století i samonabíjecí zbraně. Devatenácté století neznamenalo změnu pouze ve výrobě samotných zbraní, modifikováno bylo i další vybavení. Střelný prach byl nahrazen bezdýmným prachem a střelivo – do té doby olověné koule – získalo kónický tvar.

Současné lovecké palné zbraně se dělí do tří skupin: brokové, kulové a kombinované (kulo-brokové – mají minimálně jednu hlavěň brokovou a jednu kulovou). Každá lovecká zbraň se skládá z hlavně, závěru, bicího, spoušťového a pojistného ústrojí, vytahovacího a vyhazovacího ústrojí, kování, pažby a mířidel.

Ve sbírkách Muzea Dr. Aleše Hrdličky v Humpolci se nacházejí dlouhé palné zbraně z 18. a 19. století, jež by se daly rozdělit do třech kategorií – vojenské, lovecké a sportovní (terčovnice) – s křesadlovým nebo perkusním zámkem a hladkým vývrtem hlavně.

Lovecká puška z poloviny 19. století

Perkusní zámek

Výřezávaná dřevěná pažba s mosaznou límcí

*Mgr. Vojtěch Novák,
Muzeum Dr. Aleše Hrdličky v Humpolci*

DOC. ING. DAVID STRÁNSKÝ, PH.D.

VYSYCHAJÍ ČESKÁ MĚSTA?

VÝSTAVNÍ SÁL MUZEA NA DOLNÍM NÁMĚSTÍ, ČTVRTEK 7. LEDNA V 17 HODIN

Město a lidé v něm ke svému životu potřebují vodu, její dostupnost však začala být postupem času pokládána za samozřejmost. Až v poslední době nám projevy klimatické změny připomínají, jak je voda vzácná surovina a nutí nás zamyslet se, zda dnešní způsob hospodaření s vodou ve městech je správný. Krátce si povíme o tom, jak dnešní města z hlediska vody fungují, proč je potřeba to změnit a jak. Uvidíte, že města budoucnosti budou podstatně jiná, než ta

dnešní... z pohledu člověka, ale i krajiny, v níž leží.

Doc. Ing. David Stránský, Ph.D. je docentem na Fakultě stavební Českého vysokého učení technického v Praze, kde vede Katedru zdravotního a ekologického inženýrství. Přednáší, bádá a publikuje na téma městského odvodnění a jeho dopadů na životní prostředí. Posledních 12 let se intenzivně věnuje problematice srážkových vod v urbanizovaných územích. Od roku 2013 vede Asociaci pro vodu ČR.

INFOCENTRUM DOPORUČUJE

NOVÝ ROK VE TŘÍČTVRTEČNÍM TAKTU

Již v loňském roce se město Humpolec, Městské kulturní a informační středisko a jihlavská Filharmonie Gustava Mahlera domluvily na založení noblesní tradice v našem městě. Vždy v lednu se bude konat Novoroční koncert a vždy k 28. říjnu Galakoncert ke vzniku republiky.

Novoroční koncert, který plánujeme na neděli 24. ledna od 19 hodin na prknech divadelní scény humpoleckého kina, bude ve stylu velkolepých valčíků a dalších slavných skladeb z hudební dynastie Straussů. V repertoáru budou zařazené i skladby Straussových kolegů, W. A. Mozarta, F. Schuberta, F. Lehára a dalších. Atmosféra bude slavnostní, prostorem divadelního sálu kina pomalu poteče krásný modrý Dunaj, aby jej po chvíli vystřídal svižný Radeckého marš. Letos v lednu se bude konat v pořadí druhý Novoroční koncert. Těšíme se. Těšte se s námi a doufáme, že tomto novém roce už bude lépe a my se budeme opět setkávat na kulturních akcích a užívat si nádherné tóny v podání vynikajícího hudebního tělesa.

*Marcela Kubíčková,
ředitelka MĚKIS Humpolec*

BRUSNICE BORŮVKA (*VACCINIUM MYRTILLUS*)

Kdo by neměl chuť na zralé a sladké borůvky? Miluje je snad každý. Přitom se zdaleka nejedná pouze o keř nesoucí vynikající ovoce, brusnice má také mnoho léčivých účinků. Hustě rozvětvené keříky většinou nižšího vzrůstu s modře zabarvenými plody hojně rostou v našich lesích i v lesích téměř celé Evropy. Jsou pradávným zdrojem energie a důležitých vitamínů. Do Evropy se pravděpodobně rozšířily od amerických indiánů.

Daří se jí spíše v horských a středních oblastech, roste ale vzácně i v nížinách. Vyžaduje kyselé, živinami chudé půdy jehličnatých a listnatých lesů, vřesovišť, pastvin, horských luk, rašelinišť, porosty kosodřevin a dalších podobných míst. Pokud byste chtěli pěstovat brusnici uměle, pravděpodobně se vám to nepodaří, protože je vázaná na symbiózu s mykorrhizními houbami.

**BORŮVKY POD ROHOŽKOU PRÝ
ZAJISTILY OCHRANU PŘÍBYTKU
PŘED ZLODĚJI**

Borůvka je důležitá lesní plodina. Z jejích plodů se vyrábí kompoty, džemy, šťávy, různě se jinak upravují nebo se konzumují jen tak syrové. Jsou velmi zdravé a užívají se zároveň s listy v lidovém léčitelství nejen k přípravě čajů. Plody borůvky obsahují velké množství tříslovin, cukry, antokyanová barviva, myrtillin A a B, organické kyseliny, například kyselina citrónová, jablečná, jantarová, mléčná či šťavelová, vitaminy A, B, C a pektin. V listech najdeme

fenolické látky, kyselinu oleanovou a ursolovou a myrtillin, který bývá nazýván rostlinným inzulinem. Plody obsahují kromě množství vitamínů také mikro a makroprvky, především hořčík, draslík, mangan, železo, měď, zinek, chrom.

Borůvka je velmi léčivá, a to na spoustu neduhů. Má příznivé účinky na zdravý stav zraku, zlepšuje noční vidění a léčí šeroslepost. Působí na kvalitu vlasů a nehtů, podporuje správnou činnost cévní soustavy, příznivě působí na funkci trávicího traktu a podle našich babiček se sušené borůvky užívaly také při průjemových onemocněních. Udržuje optimální hladinu cukru v krvi, působí jako přirozený antioxidant, ulevuje od pocitu těžkých nohou, urychluje metabolismus glukózy, lipidů a bílkovin. Má dezinfekční, močopudný a protizánětlivý účinek. Zevně působí zápar či spíše odvar z borůvkového listí při kožních onemocněních, například lupénce.

Říká se, že prodlužují život, chrání před stařeckou demencí a napomáhají odvodňování a léčbě některých otoků. Je prospěšná při snižování hladiny cholesterolu a tuků v krvi, chrání tělesné buňky proti volným radikálům, čímž zvyšují

odolnost vůči radiaci. Brusnice borůvka se používá také jako účinný doplněk při odvykání kouření. Podporuje totiž tvorbu dopaminu, který napomáhá tlumit nikotinové abstinence. Riziko kardiovaskulárních onemocnění dokáže denní konzumace borůvek snížit až o dvacet procent. Za druhé světové války byly borůvky součástí jídelničky pilotů. Dnes jsou obsaženy ve stravě určené pro kosmonauty.

Pokud se vydáte do Jeseníků a máte rádi borůvky ve všech podobách, udělejte si výlet na horskou chatu Švýčárna. Nadchne vás nejen atmosféra tohoto místa ale hlavně vynikající bo-

růvkové speciality. Kromě nejlepších borůvkových knedlíků si zde určitě dejte Borůvkový sen, vyrobený z borůvek „podpradědských“ svahů s naprosto originální domácí recepturou, kterou vám jinde nenamíchají.

V kuchyni je tento divoký plod přírody naprosto nepostradatelnou surovinou. Využije se jak při pečení sladkých moučníků, tak do slaných pokrmů, například do zvěřinových omáček. A když se řekne recept z borůvek, první, co nás napadne, je pochoutka, kterou uměly nejlépe naše babičky a dnes se na ni hodně zapomíná.

Linda a Martin Sýkorovi

BORŮVKOVÝ ŽAHOUR

Sladká borůvková omáčka potěší nejen jednoho malého i velkého strážníka. Přitom recept na něj je opravdu snadný. Zkuste to podle toho našeho. Je výborný třeba na lívance, neplněné kynuté knedlíky nebo vdolky. Podávat jej můžete teplý i studený, což je jeho velká výhoda.

Ingredience:

500 g borůvek
2 lžíce másla
50 g cukru
1 lžička bramborové moučky
1/4l smetany
skořice a citronová kůra

Postup:

Borůvky propereme ve vodě, očistíme od lístků a šťopek a zalijeme polovinou smetany a přivedeme k varu. Pak přidáme máslo a cukr a všechno spolu povaříme. Ve zbylé tekutině rozmícháme moučku a zahustíme jí borůvky. Přidáme špetku skořice a citronové kůry.

Dobrou chuť.

DŘEVĚNÉ CHAJDY – PRAVÁ MIKOLÁŠE ALEŠE IDYLA

U jistého berlínského prodejce starých pohlednic se mi podařilo objevit několik zajímavých fotografií a pohlednic spojených s Humpoleckem. Byla mezi nimi i fotopohlednice s celkovým záběrem na Humpolec zdálky přes rybník Cihelna. Podstatná je pro nás zadní strana. V roce 1933 přijel do Humpolce jakýsi cestovatel, který si ze své návštěvy na památku udělal na zadní stranu této pohlednice poznámky s dojmy a popisem Humpolce. Jediné, co můžeme odvodit, je to, že vzhledem k používaným slovům asi nebyl přímo Čechem, ale byl slovanského původu. Pro roztomilost textu si celý přepíšeme včetně „cizích“ slov, zkratek a gramatiky i faktických nepřesností.

„HUMPOLEC 6./7. III. 33. Při sněhoblatě a hustej mhy: starodavne, starosvětske okr. město s mnoh. dřev. chajdy chudob. obyv. – malebne poloha – stanica přízemná daleko od města. Hôt. Stanica – vodovod – Na rynku Kretzl okolo got. děk. chrámu (radn., šk., zál. Svatovácl.), pak (na hor. rynku) okr. dom, Hôt. Purman, barok. děkanstvo, hospoda u hrušky a jiné domy s arkyrama, památník padnulých („Zemřeli, by večně ostali ve vaší paměti.“ Štursa). (na dol. rynku) Hôt. Jirmásek, občin. knih., měst. spořit., hosp. záložna. – V Brodskej ul. Hôt. Č. dvůr. Několik menších náměstí venkov. rázu (dřev. chaty, rybníky); V Husovej ul. ev. Kostel (1891) a fara. – Ev. Šk, ev. učit. sem. – Ženská povolanie škola. – Reálka. V Komenskej ul. budova občan. šk., novy slušny okr. súd, okr. nemocnica. Lid. dom na Kucharkově. Rolnicko-linarska šk. Měst. bory. – Ev. hrobit. s hrobit. Kostelem. Skromná stara synag.

Staré tov. na Sukna (Vencovský, Přerovský, Budlovský, Kocian, Simon Blann, Lešovský, etc.); tov. Dítě hodí se za Kasárna. Pivovar, slad. – Nový soc. dom. Starší děln. dom. – Sokol. – Okres zaostalý. Okresné kamenolomy u Slaviča. Pravá Mik. Alešov. idylla.“ Připojena je i kresba městského znaku včetně popisu barev, ale na jeho části s erbem Trčků z Lípy je chybně přehozená bílá a červená barva. A samozřejmě ukázka „dřevěných chajd“ na pozadí se siluetou kostela sv. Mikuláše. Zobrazeny jsou typické roubené (poloroubené) chalupy s dřevěnými štíty a polovalbou. Na zadním domku je i patrný mírně prohnutý hřeben střechy včetně naznačených asfaltových pásů, které byly pokládány na dožilý šindel.

Na vysvětlenou několik doplnění. Přízemní „stanica“ je samozřejmě myšleno nádraží (nádražní stanice), kdy sousední hotel se nejmenoval „Hotel Stanica“, ale Hotel U Nádraží. „Na rynku Kretzl“: jde o zástavbu kolem kostela. Slovo pochází z němčiny (das Grätzel) ve smyslu „blok domů“. S tímto pojmem jsme se však setkávali spíše v německých městech jako Jihlava či Cheb. A můžeme jej znát také pod českým termínem jako „špalíček“. Pokud se nemýlím, historicky tento německý ani český výraz v Humpolci nebyl používán. Sám jsem se s ním zatím v dobových pramenech nesetkal. Vzhledem k tomu, že Humpolec byl zcela českým a zásadní zástavba kolem kostela je až otázka zrušení hřbitova Josefínskými reformami, zdá se, že jej asi použil pouze tento cizí návštěvník, kterému blok takto připadal. Hotelem „Purman“ je myšlen Hotel Pujman a hospoda

„u hrušky“ je hospoda U Hrušků (zvaná též U Černého orla). Samozřejmě, že autorem pomníku obětem světové války není sochař Jan Štursa (v době odhalení již mrtvý), ale tábořský Rudolf Kabeš. Pomník byl slavnostně odhalen 26. září 1926. Také citát je trochu pozměněný. Správně zní: „Zemřeli, aby v naší paměti věčně žili.“ Hotel Český Dvůr (zvaný též U Vincenců) se samozřejmě nenacházel v Brodské ulici, ale Masarykově ulici (před tím zvané Panská), dnes ulice Jana Zábřany. Kterou školu zaměnil

návštěvník za reálku, nelze přesně určit. Reálné gymnázium bylo v Humpolci založeno až o několik let později, v roce 1937. Lidový dům „na Kucharkově“ je Kuchařov a lomy „u Slaviča“ jsou lomy u Slavníče. A velice roztomilým je obrat „měst. bory“, který znamená, jak známe z naší národní hymny, borové lesy. I když pravděpodobně zde ve smyslu lesy jako takové.

Tolik tedy dobový obraz našeho města, jak jej viděl cizí návštěvník v roce 1933.

Vladimír Staněk

Obrázky a text popisující Humpolec v roce 1933 na zadní straně pohlednice.

Pozorný čtenář možná zaznamenal povědomost mu zpráv z této Kroniky, neboť je mohl číst v Zálesí před necelými sedmi lety. Vracím se k nim ze dvou důvodů. Většinu použitelných článků z čísel z přelomu let 1930-31 jsem již dříve na tomto místě použil a teprve nyní, čistě náhodou, jsem si všiml do očí bijící nesrovnalosti ve zprávě „Sčítání lidí na Humpolecku“.

Tehdy, před sedmi lety, mi vůbec nepřišlo divné, že nejlidnatější obcí po Humpolci byla uváděna obec Dubí. Kdo zná tuto obec mezi Rozkoší a Herálcem, a její okolí, obec kde bylo v roce 2009 24 adres a kolem padesáti stálých obyvatel, těžko uvěří, že se tam před devadesáti lety nacházelo městečko s více jak tisíci obyvateli?! Kdo se, zřejmě omylem, dopustil této chyby, nevím, zpráva není podepsána. Že se jedná opravdu o omyl jsem se ujistil v „Historickém lexikonu obcí České republiky 1896 – 2011“. Obec Dubí měla v roce 1931 111 stálých obyvatel a vždy správně patřila pod větší a významnější Herálec. To však není všechno. O čtyři měsíce později, v květnovém vydání Zálesí, zřejmě tentýž autor uvádí počet domů v obcích dle sčítání v roce 1930. U obce Dubí je uváděno 207 domů, tedy více než v Herálci (153), Čejově (147) Větném Jeníkově (152) a Senožatech (200). Opravdu nevím, že by došlo

k záměně? Obcí s názvem Dudí je v ČR asi pět, ale žádná svými parametry neodpovídá uváděným údajům, až na město Dubí u Teplic (přes 4 tis. obyvatel v roce 1930) se jedná o malé vesničky či osady. Těžko už dnes najdeme vysvětlení.

Povšiml jsem si i údajů o úbytku obyvatel ve všech obcích včetně Humpolce. Z Historického lexikonu lze zjistit, že údaje v závorce pocházejí ze sčítání lidí v roce 1921. Proč tak velký úbytek za devět let? Zde opět pomohl internet. Málo se ví, že po roce 1920 se snižoval přirozený přírůstek obyvatelstva v důsledku nepříznivého vývoje úmrtnosti – včetně kojenecké i dětské, dále v důsledku poklesu porodnosti a též nízkého věku dožití – ještě v roce 1938 byl průměrný věk dožití 58,5 roku. Lidé z venkova se s vidinou lepšího života stěhovali v té době hromadně do velkých měst. Na př. v Praze bylo zjištěno, že z přítomného obyvatelstva bylo narozených mimo Prahu 60%, z nichž se 57% přistěhovalo v letech 1920 – 1930. Podobné to bylo i v dalších velkých městech – Brně, Plzni, Ostravě. Vystěhovalectví mělo rovněž značný podíl na úbytku obyvatelstva venkova. V letech 1920 – 1924 opustilo republiku dle statistiky 110 tisíc lidí, kteří emigrovali především do USA, Německa a Francie.

KRONIKA

Dr. Rud. Šimek, okresní školní inspektor v Říčanech, známý školský pracovník a náš milý krajan, jenž uskutečnil na našem okrese vydávání vlastivědného sbor-

níku Zálesí a řídil jej po tři léta jako jeho první redaktor, byl jmenován zemským školním inspektorem. Těšíme se z uznání jeho práce a srdečně mu blahopřejeme.

Rodičovské sdružení pro pokusnou školu (komenium), obecné a měšťanské školy v Humpolci se utvořilo v prosinci 1930 ve schůzi rodičů s učiteli, v níž přednášel okresní školní inspektor Jos. Kalina o vývoji školství vůbec a českého zvláště a podal též podrobný výklad o úkolech rodičovských sdružení dle směrnic ministerského výnosu. Účastníci velmi dobře navštívené schůze, která se konala v tělocvičně chlapecké školy, zvolili po přednášce členy výboru rodičovského sdružení a prohlédli si nový promítací přístroj – epidiaskop, jímž na ukázkou byly promítnuty diapositivy, filmy, obrázky z knih, fotografie a skutečné předměty.

Chlapecká škola v Humpolci koupila ke konci listopadu 2 cenné školní pomůcky – epidiaskop a kinostroj za 20.000 Kč. Koupí umožnili svými značnými dary přátelé školy: zámožní jednotlivci, peněžní ústavy, kulturní spolky a samosprávné i státní úřady.

Národní jednota pošumavská v Humpolci má 2 odbory, mužský s 205 členy a ženský s 250 členy. Stará se o české menšiny na Štöcku v obcích Studénec, Bílém Kameni, Petrovicích a Smrčné. Podarovala ve vánočním období 103 žadatele obleky, pláště, botami, zimníky, punčochami, swetry a čepicemi. Dary, na něž přispěli látkami hlavně humpolečtí továrníci a obchodníci s látkami, byly

určeny hlavně dětem na menšinových školách ve jmenovaných obcích.

Dorost Červeného kříže v Humpolci v měsíci prosinci r. 1930 odeslal pro chudé děti v Podkarpatské Rusi bednu zbytků látek, obnošených šatů, prádla a několika párů bot. Zásilku přidělí některé škole ve své oblasti divise Čsl. Červeného kříže v Mukačevě. – Dorost na svůj náklad obstaral pro školní potřebu 6 přednášek se světelnými obrazy. Diapositivы, vypůjčené ze Státní ústředny diapositivů a filmů, byly promítnuty školním epidiaskopem. Tato nová školní pomůcka se osvědčuje velmi dobře.

Sčítání lidí na Humpolecku. Humpolec má 4.997 obyvatel (ubýlo 545), okres humpolecký 24.915 (ubýlo 2.163). Domů v Humpolci je 686 (dříve 581), na celém okrese 4.407 (dříve 3.890). Mimo Humpolce má jen jediná politická obec nad 1000 lidí. Je to Dubí. – Více než 500 lidí mají tyto obce: Senožaty 962 (dříve 1125), Želiv 932 (962), Herálec 882 (945), Jiříčice 858 (915), Čejov 786 (858), Větrný Jeníkov 768 (834), Keždice 686 (770), Hněvkovice 465 (440). – Méně než 500 lidí mají: Kaliště 492 (564), Budíkov 474 (526), Krasoňov 465 (440), Světlice 446 (459), Ústí 441 (631), Kamenice 440 (445), Komorovice 405 (441), Opatov 401 (495). – Úplné a správné statistické údaje o sčítání lidu otiskneme později dle zpráv Státního statistického úřadu.

Jaroslav Machotka

První světová válka měla velký vliv na „mravnost“ dorůstající generace. Otcové byli odvedeni na frontu, výchovu dětí musely zvládnout ženy, případně prarodiče. Stát se snažil chování mladistvých korigovat různými nařízeními. Mnohá ustanovení vycházela z předchozích norem a následně byla platná i v poválečném období.

Nařízení c. k. místodržitele pro Království české ze dne 4. dubna 1917 o opatření proti zpustlosti mládeže

Mladistvým osobám jest dle

§ 1 zakázáno prodávati kuřivo

§ 2 zapovězeno požívati ve veřejných místnostech lihové nápoje jakéhokoli druhu (pivo, víno, mošt, likéry) [...]

§ 4 zapovězena návštěva hostinců, kaváren a patřících k nim hostinských zahrad a kuželen a podniků, kde se podávají jídla a nápoje pomocí automatů

§ 5 zakázáno hráti v karty a hazardní hry na veřejných místech (v hostincích a kavárnách)

§ 6 zapovězena návštěva volně přístupných tanečních zábav, místností, kde se konají představení lidových a samorostlých pěvců, představení variétních, zpěvních síní nebo kabaretní

§ 7 zakázáno potulovati se bez zaměstnání na veřejných cestách, ulicích, náměstích a ve veřejných sadech v době od 1. dubna až do 30. září po 9. hodině (po zavedení letního času po 10. hodině) večer

§ 8 není dovoleno navštěvovati představení kinematografická, končící po osmé hodině večerní nebo jichž obsah byl cenzurou pro kinematografy prohlášen za nevhodný [...]

§ 13 Majitelům živností jest zakázáno nabízet mladistvým osobám ať za úplatu, nebo zdarma tiskopisy, jež mají pro svůj nemravný, oplzlý nebo čivý dráždivý obsah ráz literárního škváru, nebo jim tiskopisy takové prodávati, veřejně vychvalovati, ohlašovati nebo vykládati ve výkladních oknech nebo prodejních místnostech

§ 14 Mladistvými osobami dle tohoto nařízení rozumějí se osoby obojího pohlaví, které ještě neukončily 16. roku

§ 16 Pro přestupky výše uvedených předpisů trestají se:

- a) osoby dle trestního zákona nedospělé – mladistvé osoby mladší 14 let domácím pokáráním, školou nebo obcí nebo náležitým opatřením opatrovníckého úřadu
- b) osoby dle trestního zákona dospělé (starší 14 let) peněžitou pokutou od 2 do 200 K nebo vězením od 6 hodin do 14 dnů
- c) majitelé licencí (kromě prodavače tabáku) podle ministerského nařízení
- d) živnostníci důtkou, peněžitými pokutami až do 1000 K nebo vězením až do 3 měsíců, případně odnětím živnostenského oprávnění navždy nebo na určitou dobu
- e) prodavači tabáku finančními úřady

V Humpolci 28. září 1920

Slavná městská rada v Humpolci!

Česká zemská komise pro péči o mládež z příkazu ministerstva sociální péče žádá, aby

- 1) obecní úřady byly vyzvány, aby uveřejnily vyhlášku, kterou se zakazuje rodičům nechávat toulati děti se po 9. hodině večerní
- 2) strážníci mají zadržeti každé dítě, které po 9. hodině večerní samo dle na ulici. [Strážníci následně] zjistí jeho rodiče a učiní na ně oznámení
- 3) houpáčky, kolotoče a jiné podobné podniky nechť smějí živnost provozovati pouze o 9. hodině večerní
- 4) rodiče dětí toulavých (nebo zanedbaných), buďtež předvedeny na policejní úřad, kdež jim bude udělena důtka. Zůstane-li důtka bez účinku, mají rodiče býti pokutováni
- 5) Dodržení těchto předpisů má býti přísně uloženo obcím. Proti těm obcím, které by jich nedodržovaly, má býti energicky zakročeno

PhDr. Pavel Holub

POSLEDNÍ VELKÉ MOROVÉ RÁNY A HUMPOLECKÉ PAMÁTKY NA NĚ

Na počátku 18. století prošla Evropou poslední velká morová rána. Do Čech se nákaza rozšířila z Uher a Rakouska na jaře roku 1713. V následujícím roce nákaza propukla v Čechách naplno. Jen v hlavním městě si dle úředních záznamů vyžádala smrt čtvrtiny obyvatelstva. Následujícího roku postihl vrchol nákazy i Moravu. Když po roce 1715 mor odezněl, nikdy už obyvatelstvo v takové míře nepostihl. Na mnohých místech naší země se pak jako projev vděčnosti objevily na náměstích morové sloupy, na návsích boží muka a kříže. Některé morové sloupy pochází již z předešlé velké epidemie moru z roku 1680. Přestože hrůzostrašná morová epidemie, která se v Evropě objevila po roce 1347 a pravidelně se navracela, pomalu vymizela, zůstali

zde zdatní následovníci: cholera, tyfus, neštovice, chřipky a tuberkulóza. Tyto nemoci společně s vysokou dětskou úmrtností zapříčinily, že ještě v první polovině 19. století byl u nás průměrný věk obyvatele okolo 30 let.

Vrátíme-li se k novověkým morovým epidemiím, postihovaly obyvatelstvo pravidelně. V 16. století máme několik dokladů o vysoké mortalitě (úmrtnosti obyvatel), ne vždy to bylo způsobeno jen „morovým povětrím“ či „morovou bolestí“, jak bývala nákaza označována. K roku 1554 to zřejmě byla epidemie „červené nemoci“, tedy spály. Jako mor často kronikáři označovali jakoukoliv nemoc, která rychle a smrtelně postihovala obyvatelstvo. Od dob středověku jsou pak známy dva typy

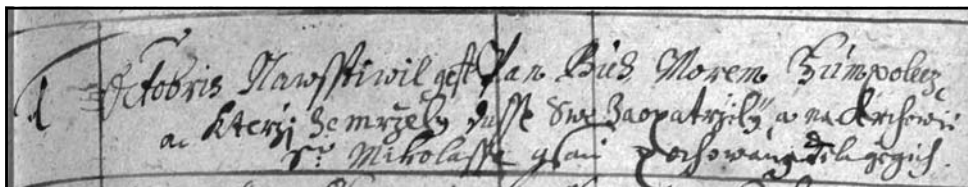

morové nákazy. Dýmějový mor, který postihoval lymfatický systém, způsoboval v těchto místech boláky a docházelo k sepsi. Kronikáři a matrikáři tuto formu často označovali jako „peteče“, „hlízu“ či „pryskejř“. Nebezpečnější byla plicní forma morové epidemie.

Jaké bylo soužití našich prapředků s epidemiemi? Velké morové nákazy se objevily na našem území v roce 1568, později pak v letech 1582 a 1583. kdy byla postižena i Jihlava. Na tyto epidemie reagovaly i královské úřady, které zavedly povinnost posílat „morní cedule“, tedy soupisy zemřelých na mor ze všech částí země, aby byl přehled nad postupem a intenzitou epidemie. Další výrazná epidemie přichází v devadesátých letech, kdy si kronikář Beckovský poznamenal, že umíraly především děti. Následují epidemie roku 1602, kdy se nevyskytoval mor, ale spíše kombinace různých dílčích nákaz. Postižená města často zmiňují úplavici, červenou nemoc, dětské neštovice či horečky. Morová epidemie pak přichází opět v letech 1605 a 1606, kdy postihla Jihlavu, následně v roce 1613. Další období výskytu moru je spojeno s probíhající třicetiletou válkou, pohyby cizích armád, rabováním, hladomorem a drahotou. Morové epidemie řádily především v letech 1624–26, 1631–35, 1639–40, 1648–49. První vlna epidemie měla tak intenzivní průběh, že se uvažuje o plicní variantě moru. Po těchto poměrně intenzivních návratech je větší morová epidemie na našem území zachycena k letům 1679 a 1680. Na konci 70. let 17. století se

morová epidemie šířila po celé Evropě. Kvůli nákaze ve Vídni se císař Leopold I. rozhodl přesídlit během roku 1679 do Prahy. S tím byly spojeny přípravy na přesun dvora i bezpečnostní opatření kvůli případnému zavlečení nákazy na území Čech a Prahy. Roku 1679 byl zveřejněn infekční řád pro město Prahu, který měl sloužit pro prevenci nemoci. Farnosti měly hlásit počty zemřelých a byl i plán na přesídlení Židovského města, které bylo považováno za hygienicky nevyhovující a případné centrum nákazy. Morová epidemie se do Čech i tak dostává na podzim 1679. Nejprve se objevila v jižních Čechách, později propukla v Praze. I to je důvod proč, následující rok na přelomu jara a léta císař město opouští.

Jaká nařízení měla zastavit nákazu? Mnohá byla v tomto roce „opsána“ z dřívějších normativních pramenů vydávaných v 17. století, zejména ze Slezska. Co tedy bylo dle úřadů důležité? Vyzývalo se především k čistotě ulic, vyvážení nepořádků (hygienická situace ulic byla skutečně nevyhovující). Zakazovala se hudba v ulicích i hospodách a činnost kejklířů. Nabádalo se k modlení a pokání (zejména se připomíná účta k morovým patronům: sv. Rochu, sv. Františkovi Xaverskému, sv. Šebestiánu, sv. Karlovi Boromejskému, sv. Rozálii). Najdeme zde i nařízení o způsobu pohřbívání. Těla se neměla dle zvyku omývat, měla se zabeďnit a pochovat do hlubokých hrobů, ideálně za městem. Infikovaní lidé „na ulicích, v hnojích, na smetištích a slamách“ mají být převezeni do

lazaretu k ostatním nemocným. Zvoníci a hrobníci měli pak zapisovat a evidovat zemřelé. Židé jsou v nařízeních často vnímáni jako původci nemoci, proto čelili nespravedlivým restrikcím a uzavíráním ghett. V roce 1649 se připomíná v nařízeních i 40 denní karanténa, například před nastěhováním do infikovaného domu. O pár let později se zavedlo při morové nákaze i přísnější pouštění cizinců do měst. Úřady také zakázaly „hříchy“ (zlořečení a lání, smilstva, ožralství, cizoložství, hry, rvačky a jiné hříchy a vejstupky). Pro tuto morovou epidemii se nám dochovalo největší množství historických pramenů, z kterých můžeme posoudit dopad morových ran na obyvatelstvo z hlediska věku a pohlaví. Pavla Jirková ve své studii uvádí, že v městském prostředí mezi častější oběti moru patřily ženy (bylo tu větší uplatnění, služby, kuchařky, chůvy), v průměru 52%. Muži pak tvořili 48% obětí. Na vesnici byl poměr vyrovnanější. Důležitou informací je, že děti do 14 let tvořily 62% obětí, na vesnicích se toto číslo ještě zvětšilo. V porovnání se zahraničními výzkumy jde o poměrně vysokou hodnotu. Vliv tady měla hospodářská situace státu, hygienické podmínky, zdravotní péče i dostupnost kvalitní výživy. Dětská úmrtnost na mor byla tedy největší, konkrétně ji lze rozdělit: 0–4 roky 25%, 5–9 let 24%, 10–14 let 13%.

Tuto morovou epidemii najdeme i na stránkách humpolecké matriční knihy (viz výše). Vidíme zde zápis uvozující seznam obětí epidemii z října a listopadu 1680. Tyto oběti dle zápisu odpočívají na hřbitově u kostela sv. Mikuláše. V tomto seznamu často najdeme označení dítě, synáček, dcera. V želivské matriční knize je pak doloženo několik obětí moru z podzimu 1679, následně i z podzimu 1680.

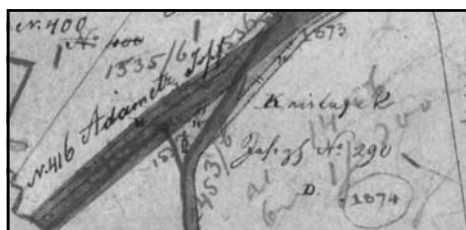
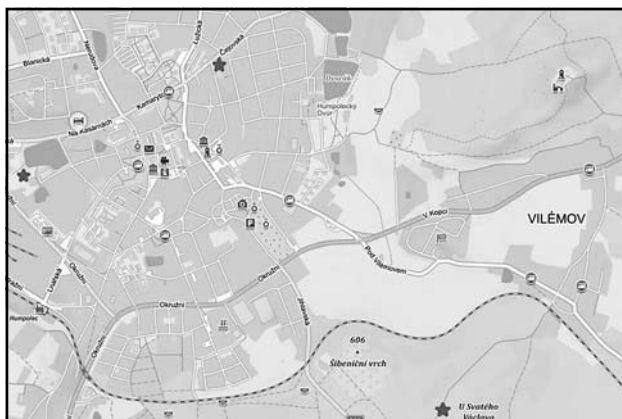
Poslední epidemie probíhala od roku 1713. Byla tu snaha uzavřít hranice s Rakouskem a Uhrami, odkud se nákaza šířila. Uzavřela se i hranice mezi Moravou a Čechami, dokonce bylo povoláno vojsko, které to zajišťovalo. Platila 40 denní karanténa pro příchozí. Přesto se nákaza rozšířila. V Čechách epidemie vrcholila roku 1714, na Moravě o rok později. Během dvou let zemřelo podle pramenů na mor téměř 15 000 osob.

Vše doprovázely (oproti roku 1680) i velké úhyny dobytka. I tentokrát byla vydávána nařízení, která měla epidemii zastavit, většinou opět přepisováno ze starších dob. Krom již uvedeného, zmiňme i z dnešního pohledu neefektivní rady k nošení „morových štítků“ coby ochranného talismanu. Modlení k morovým světcům i vykurávání místností.

Handwritten text from a church register, likely a burial record, mentioning the year 1714 and the location of the burial ground. The text is written in a cursive script and includes details about the burial of a person named Anna Stará Brabčova.

V Humpolci podle záznamů farní matriky vypukla tato poslední velká vlna moru 26. července roku 1714. Zemřelo při ní během půl roku 264 obyvatel. Tehdy se ještě pohřbívalo u kostela sv. Mikuláše (až do Josefínských reforem, 1784). Pro oběti nakažlivé nemoci se však muselo zřídit pohřebiště jiné. Farář Michal Hruža, kanovník želivského kláštera, posvětil nová pohřební místa, k tomuto účelu vybraná. Prvním z nich byla lokalita U Svatého Václava, druhé místo, kde spočinulo větší množství obětí této morové rány, bylo zřízeno za rybníkem Cihelnou. K těmto dvěma místům připočteme ještě boží muka u Čejovské ulice, která zde byla podle J. Lukáška vystavena jako vzdání díky přeživších za záchranu před touto nákazou. Na mapě současného Humpolce (vpravo nahoře) jsou místa vyznačena hvězdou. Odlehlou polohu míst za městem dokládají i indikační skici z poloviny 19. století (U Svatého Václava, boží muka).

Z HUMPOLECKÉHO PRŮVODCE HISTORIÍ

Na následujících fotografiích je zachycena současná podoba všech míst (křížek U Svatého Václava, boží muka u Čejovské a Panskodomske ulice a křížek u rybníku Cihelna.

Křížek za Cihelnou nechal postavit na místě bývalého pohřebiště roku 1848 Josef Nápravník, který také na mohutný sokl dal umístit nápis pro další generace. Ten už se dá velice těžko přečíst. Zaznamenal ho ale již Gustav Kobliha ve své knize *Humpolec a okolí*: „Svatý kříži, slavné heslo, v bouři smrti spásné veslo, buď od nás vždy v uctění, chválený, zvelebený! Pomník tento léta Páně 1714, 1715 a 1770 hladem, morem, zemřelým, zde pohřbeným

bratrům a sestrám v Kristu zřídil Jos. Nápravník v r. 1848. Posvětil Augustin Sekoušek.“ Text na kříži tak upomíná na další použití tohoto nouzového pohřebiště roku 1770, kdy na České země dopadla neúroda a následný hladomor, ke kterým se přidaly i epidemie. Tehdy zemřelo v celé farnosti kolem 300 lidí. Okolí kříže v druhé polovině 20. století zachycuje úvodní fotografie a několik dalších níže.

Mgr. Zdeněk Škrabánek

DEVADESÁTILETÝ MAUGLÍ

Pokud se vám zdá, že nadpis dnešního příspěvku obsahuje protimluv, máte naprostou pravdu. Vždyť Mauglí, hlavní hrdina příběhů z půvabné Kiplingovy Knihy džunglí, je přece malé dítě, zachráněné před spáry tygra Šer-Chána díky odvaze vlků z Akélový smečky. Žabáček Mauglí se později stane členem smečky a pod vedením dobromyslného medvěda Balúa a pod dohledem elegantního černého pantera Baghíry se učí znát zákony džungle. První kniha džunglí vyšla již v roce 1894, tak o jakých devadesáti letech tu může být řeč?

Mauglí je ovšem také skautské jméno, jež po léta zdobí nejstaršího humpoleckého skauta, Františka Vondráčka, který se, ač je to k nevíře, narodil 4. 1. 1931 – tedy právě před oněmi devadesáti lety zmiňovanými v nadpisu.

Představovat Františka Vondráčka humpolecké veřejnosti připomíná pověstné nošení sov

do Athén, neboť se díky svému celoživotnímu zápalu pro ochotnické divadlo, které po dlouhá léta hrál i režíroval v Divadelním spolku Jindřicha Honzla, díky svému věrnému zapojení do farního života i díky své laskavé, dobrosrdečné a otevřené povaze stal v Humpolci zcela nepřehlédnutelnou osobou. František Vondráček je však v prvé řadě skaut – skaut tělem i duší, a právě o jeho skautských osudech bude dnešní povídání.

V květnu 1945 skončila druhá světová válka a hned v červnu 1945 zahájilo v Humpolci činnost středisko Junáka s několika oddíly. Čtrnáctiletý František Vondráček a jeho o téměř dva roky starší bratr Zdeněk nejdříve vstoupili do II. skautského oddílu, ale později přestoupili do III. oddílu, který vedl Jaroslav Gregor a posléze, po prázdninách, Jiří Brosche - Wabi. Během těchto letních prázdnin prožil Mauglího oddíl první tábor spojený s pomocí na žňových pracích ve Vojslavicích a Kalištích. Již 26. srpna 1945 splnil Mauglí nováčkovskou zkoušku a 13. října 1945 složil u Wolkerova pomníčku v kruhu svých bratrů slavnostní skautský slib. Od počátku roku 1946 se jako rádce věnoval vedení smečky vlčat. Skautský deník, který si v té době Mauglí vedl, doslova přetéká aktivitami – činovnícké schůze Na Stupníku, družinové schůzky, odpolední či celodenní výlety i výpravy s přenocováním. V červenci 1946 se pak uskutečnil třítydenní skautský tábor nedaleko Zahrádky, na kterém Mauglí složil všechny předepsané zkoušky sebezapření, a získal tak mezi skauty dodnes ceněný a uznávaný odznak Třech orlích per.

Na jaře 1947 se Mauglí stal zástupcem vůdce oddílu. Chlapecký oddíl toho roku tábořil u Zruče, avšak Mauglí s dalšími dvěma kamarády dali v létě přednost trampu na loňské tábořiště. V březnu roku 1948 se Mauglí stal vůdcem oddílu. To už se však nad skautingem stahovala temná mračna, která vyvrcholila „dobrovolnou“ integrací Junáka do tehdejšího Svazu československé mládeže a jeho faktickým zánikem. Navazující padesátá léta

přinesla pronásledování skautů, inscenované soudní procesy se „skautskými skupinami“, perzekuci, sledování a strach. Mauglí v roce 1952 narukoval do Čepičkovy armády, a ne zrovna překvapivě vzhledem k rodinnému zázemí (otec byl lidovcem a Orlem; bratr Zdeněk studoval богословіа a po roce 1950 byl spolu s ostatními kněžími na celý rok internován a poté na 34 měsíců povolán k PTP) strávil vojnu v řadách Pomocných technických praporů ČSA. U Černých baronů, v táboře zřízeném při někdejší klášterě Sv. Dobrotivé v Zaječově u Berouna, vykonával Mauglí pomocné práce. Po návratu domů v listopadu roku 1954 se oženil s Růženkou Skoupilovou (listopad 1955) a nastoupil do zaměstnání v Suknu Humpolec. Život se tak vrátil do relativně běžných kolejí, jen na skauting nemohlo být ani pomyšlení.

Tání Pražského jara roku 1968 s sebou přineslo renesanci skautské myšlenky. I v Humpolci se bratři a sestry pustili do práce na obnově střediska, které se rychle naplnilo novými členy. Mauglí, teď již sedmatřicetiletý, se neváhal postavit do čela obnoveného střediska, a vzít tak na sebe riziko možných následků, které ve světle zkušeností z let padesátých rozhodně nebyly jen hypotetické. Dva tábory Bratrství uskutečněné v letech 1969 a 1970, dva tábory ilegální v letech 1971 a 1972, konané po opětovném zákazu skautingu, a mezi nimi bezpečet družinových schůzek, výletů a výprav – to byly žhnoucí uhlíky, jež měly zachovat světlo skautské myšlenky i pro budoucí generace. Šedivá léta normalizačního bezčasí však nedávala mnohou naději na to, že z těchto uhlíků kdy vyšlehne plamének. Mauglí a bratři Karel Rezek – Svája, Jaroslav Nohejl, Vladimír Rataj – Barry, Jindřich Rázek a sestry Jiřina Jirásková, Ludmila Kotyzová, Marie Jakoubková, Zdeňka Koudelková, sestra Racková – ti všichni v sobě po dvacet let nosili naději a víru v obnovení skautského hnutí, kterou čas od času utužovali utajenou návštěvou Wolkerova pomníčku, společnou velikonoční koledou či jinou skryté skautskou akcí.

Dočkali se. Listopadové události roku 1989 otevřely dveře k třetí obnově skautingu hned

v prvních měsících roku 1990. Mauglí, již téměř šedesátiletý – opět v roli vůdce střediska – a s ním i všichni výše jmenovaní spolu s věrnými „osmašedesátníky“ nastoupili zpět do vynuceně přerušené skautské služby. Zajistit klubovnu, tábořiště a k tomu zvládnout lavinu zájemců lačnicích po skautingu, jak jej znali z Foglarových knížek, to byly prvotní úkoly, v nichž se podařilo Mauglímu a jeho bratrům a sestrám uspět. Prvotní nařízení postupně vystřídalá drobná denní práce, a ani zde Mauglí nezklamal. Do pozdního věku se ochotně a laskavě věnoval výchově včítat, spolu s Jiřinou Jiráskovou se zasloužil o skautské Orlový, staral se o administrativu střediska; to vše nezištně, bez odměny, ve volném čase. Jeho zásluhy nezůstaly bez povšimnutí. Mauglí byl oceněn členstvím v čestné skautské jednotce „Svojsíkův oddíl“, obdržel jedno z nejvyšších skautských vyznamenání – Řád čestné lilie v trojlístku II. třídy, bylo mu uděleno vyznamenání Kmene dospělých – Medaile syrx I. stupně a je nositelem Medaile díky; někdejší vytrpěná příkoří připomíná Pamětní medaile Vojenských táborů nucených prací – PTP 1948 - 1954. I přes všechny prokázané pocty však Mauglí zůstal v prvé řadě člověkem; člověkem srdečným, veselým, milým, pozitivním a veskrze optimistickým – tak jej dodnes známe i my, jeho pokračovatelé.

Milý Mauglí, děkujeme Ti za vše, co jsi pro skautskou ideu vykonal i obětoval. Přejeme Ti k devadesátým narozeninám pevné, pevné a ještě pevnější zdraví, na které si sice již léta stěžuješ, ale které Ti přesto dopřálo dosáhnout pozeňnaného věku, to vše v kondici a duševní svěžesti, kterou Ti mohou závidět mnozí o nejednu generaci mladší. Mauglí, myšlenka, které jsi celý život věřil a pro kterou jsi celý život věrně žil – přes všechna někdejší protivenství – žije a Tvůj přínos k jejímu žití je nezpochybnitelný. I přes dřívější, chvílemi hubená léta je humpolecké skautské středisko opět při síle a dokud mu tato síla vydrží, je připraveno kráčet po Tebou vyšlapané stezce skautského slibu, zákona, denního příkazu i hesla.

Tomáš Horký – Horymír

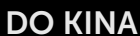
KULTURNÍ KALENDAŘ

HUMPOLECKÉ VÁNOCE 2020 A LEDEN 2021 V HUMPOLCI

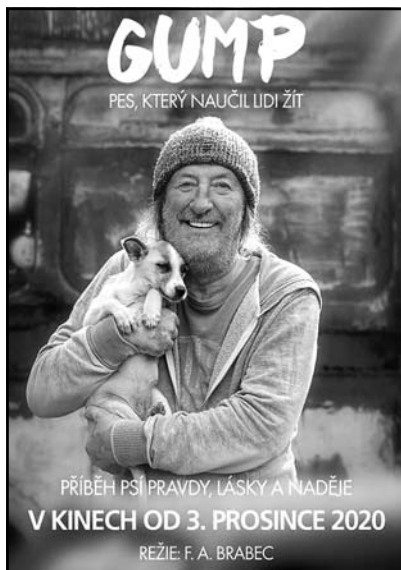
pátek 1.1.	11.00 - 17.00	start: libovolný cíl: hrad Orlík	Novoroční čtyřlístek – výstup na Orlík / tradiční turistická akce s cílem a doprovodným programem na Orlíku <i>www.slapotyhnevkovice.cz</i>
pondělí 4.1.	19.30	divadelní scéna kina	Travesti show: Nemocnice na pokraji zkázy <i>www.infohumpolec.cz</i>
středa 6.1.	16.00	8smička	Sirény / Procházka po městě v rámci programu o veřejném prostoru <i>8smička.com</i>
čtvrtek 7.1.	17.00	výstavní sál na Dolním náměstí	Věda v muzeu: Vysychají česká města? doc. Ing. David Stránský, Ph.D. <i>www.infohumpolec.cz</i>
každý pátek, kromě 1.1.	od 11.30; od 14.00; od 16.00	8smička	7+1: Byt sběratele / komentované prohlídky sbírkou s grafickým kabinetem (rezervace nutná) <i>8smička.com</i>
sobota 9.1.	od 9.00	Horní náměstí / Humpolec	Živý betlém a Tříkrálová sbírka 2021 / živý betlém před farou, poté se tři králové rozejdou do ulic <i>www.hb.charita.cz</i>
úterý 12.1.	17.00	Mikádo	Přednáška: Víceleté gymnázium, nebo základní škola? / přednáška programového ředitele EDUin Miroslava Hřebeckého, pořádá EDUpoint Humpolec <i>www.infohumpolec.cz</i>
sobota 16.1.	15.00	8smička	Nejedna rodina: Jirousovi, Padrtovi, Ságlovi / komentovaná prohlídka výstavou <i>8smička.com</i>
čtvrtek 21.1.	17.00	8smička	Večerní škola & umění: portrét / přednáška o umění <i>8smička.com</i>
neděle 24.1.	19.00	divadelní scéna kina	Novoroční galakonzert Filharmonie Gustava Mahlera Jihlava <i>www.infohumpolec.cz</i>
úterý 26.1.	19.30	divadelní scéna kina	Divadelní představení: Šťastný vyvolený / komedie pražského divadla Verze <i>www.infohumpolec.cz</i>
pátek 29.1.	20.00	8smička	KIN8 – poslední pátek v měsíci se speciální filmovou projekcí <i>8smička.com</i>
sobota 30.1.	15.00	8smička	Nejedna rodina: Jirousovi, Padrtovi, Ságlovi / komentovaná prohlídka výstavou <i>8smička.com</i>

Více kulturních a společenských akcí na webu www.infohumpolec.cz.

Vzhledem k nejisté současné situaci sledujte pro nejaktuálnější informace z kultury a společenského dění webové stránky (sociální sítě) příslušných kulturních zařízení.

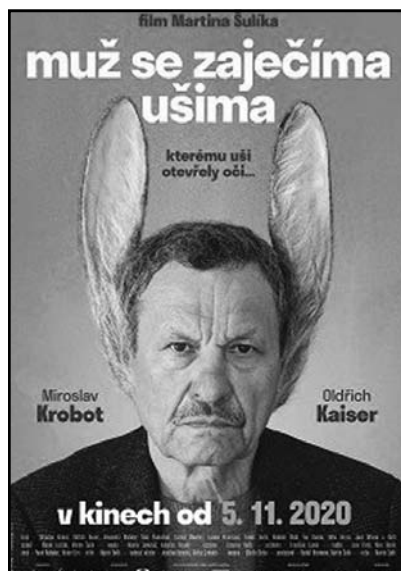

UVEDENÉ TERMÍNY PREMIÉR JSOU POSUNUTÉ.

DO KINA

DO KINA

Milí a vážení krajané,
říká se, že nemoc je důsledkem nějaké chyby. Zamýšlím se tedy nad tím, jestli něco civilizace udělala špatně. Upřímně neznám odpověď, která by mě uspokojila. Vnímám ale okolnosti, které tahle zvláštní doba přinesla. Lidi kolem mě se chovají dobrovolně nebo s ohledem na své blízké, kolegy i nejvíce ohrožené ohleduplně a nikdo už nepochybuje o tom, jak klíčovou roli hrají ve zvládnání důsledků pandemie lidi v první linii – mám na mysli zdravotníky a personál v nemocnicích, mediky i studenty středních odborných škol, kteří na vlastní kůži prochází drsnou realitou nouzového stavu, ale i personál v domovech pro seniory a ústavech sociální péče, v dětských domovech, složky integrovaného záchranného systému, lidi ve službách, bez kterých by se zastavil život... mluvím o lidech, kteří jen stěží mohou svou práci vykonávat preventivně v režimu home office. Neexistuje metrika, kterou bychom byli schopni jejich práci ocenit, neexistuje veličina, kterou bychom spravedlivě definovali jejich potřebnost. Zkusme svá práva na maximální svobodu podřítit tomu, aby tihle lidé začali vidět světlo na konci tunelu, mohli si odpočinout a načerpat nové síly. Poděkujeme jim důsledným dodržováním platných hygienických nařízení. I pro mě jako člověka, který se rád osobně setkává se svými přáteli, poznává nové lidi, nabízí ruku jako symbol přátelství a má potřebu objímat své blízké, je současná doba nepřírozená, ale respektuji pravidla. Patrně jsme dostali historickou šanci na změnu přístupu ke svému životu, je na nás, jak se k ní postavíme. Možná tak, že dáme průchod solidaritě, jako tisíce dobrovolníků, kteří v posledních měsících pomáhají tam, kde je nejvíce třeba, rozdávají naději a jsou často jedním z mála spojeních potřebných se světem. V tomto ohledu vzorově fungují městské i obecní samosprávy, bez jakéhokoli

školení a metodik nabídly koordinaci fungujícího dobrovolnictví. Díky všem, kteří zvládají distanční výuku, učitelům i rodičům. Díky všem, kteří to nevzdali. Nevím, zda slova díky jsou dost, jiná nemám, tak obrovské DÍKY!

Vážený spoluobčané,
18. listopadu 2020 složilo slib 45 nových krajských zastupitelů, byla zvolena nová devítilenná krajská rada a začala se psát další kapitola historie Kraje Vysočina. Šesté funkční období bude Kraj Vysočina řídit, spravovat a rozvíjet koalice složená ze zástupců stran Piráti, ODS + STO, KDU-ČSL, STAN + SNK-ED, ČSSD.

Kraj přebíráme ve velice složité době, která nás denně staví před nové situace, jejichž řešení vyžaduje velkou dávku předvídatosti, rozhodnosti, odvahy i diplomacie, hlavně však odpovědnosti. Bereme svou práci vážně, přistupujeme k ní s respektem, a proto se budeme snažit, aby veškerá naše rozhodnutí byla podložena srozumitelnými argumenty. Tam, kde si to situace vyžádá, povedeme veřejnou diskuzi, chceme být platnými partnery městům a obcím, jsme připraveni vám, spoluobčanům naslouchat, budovat region takový, aby se nám v něm společně dobře a zdravě žilo.

Váš hejtman Vítězslav Schrek

Ředitelství, učitelé a žáci Základní umělecké školy Gustava Mahlera v Humpolci vám všem přejí hodně zdraví a šťastný nový rok 2021.

Těšíme se na vás při koncertech a vystoupeních našich žáků, kdy naše škola zároveň oslaví 75. výročí hudebního školství v Humpolci.

Josef Jirků, ředitel školy

PODVOVNÍCI SE VYDÁVAJÍ ZA LÉKAŘE I AMERICKÉ VOJÁKY

VIRTUÁLNÍ PŘÁTELSTVÍ NA SOCIÁLNÍCH SÍTÍCH MŮŽE LIDI FINANČNĚ ZRUINOVAT

Kraj Vysočina – Ve virtuálním prostředí na nejrůznějších sociálních sítích nebo internetových seznamkách se občas pohybují podvodníci, jejichž jediným cílem je podvodným způsobem získat peníze od důvěřivých lidí. Pod rouškou naprosté anonymity, kdy si tito pachatelé vytvoří vlastní neexistující identitu, přitom útočí především na city svých obětí. Ženám nabízejí například seznámení s nezadanými charismatickými americkými vojáky nebo lékaři, kteří působí v zahraničních misích a touží po klidném životě. V některých případech k podvodnému vylákání peněz využívají různé legendy – například, že se ocitli ve složitých zdravotních nebo životních situacích a „hrají“ tak na city důvěřivých lidí, kteří jsou ochotni pomoci zcela neznámým lidem.

Policisté opětovně varují před seznamováním se prostřednictvím internetu. Při komunikaci v prostředí internetu je nutné být zvláště opatrný a velice ostražitý. Anonymita internetu totiž umožňuje pachatelům jednoduše vyhledávat potenciální oběti a bez nutnosti jakéhokoliv osobního kontaktu poměrně rychle a hlavně účinně mohou lákat z těchto obětí peníze. V rámci komunikace mohou pachatelé směřovat své žádosti o zaslání finančních prostředků na různé zahraniční bankovní účty nebo prostřednictvím služeb na přepravní společnosti.

I když v rámci Krajského ředitelství policie kraje Vysočina evidujeme řádově jednotky těchto případů, škody se u každého jednotlivého z nich se pohybují ve vysokých finančních částkách a tím se stávají společensky velmi nebezpečnými. Příkladem může být případ z nedávné doby, který prověřují policisté na Vysočině. Dotýká se osudu ženy středního věku, která postupně zaslala údajnému americkému vojákovu finanční částku blížící se dvěma milionům korun. S tímto mužem komunikovala přes skype. Aby mu mohla v jeho údajně tíživé situaci pomoci a mohla mu posílat postupně požadované peníze, které po ní pod různými záminkami lákal, tak se dokonce zadlužila.

„I když opakovaně varujeme před tímto způsobem komunikace, lidé jsou stále nepoučitelní. Prověřování těchto podvodných jednání není nijak snadné. K majitelům zahraničních účtů, kde vylákané peníze většinou končí, se velice obtížně dostáváme, takže pachatelé zůstávají v podstatě nepostižitelní. Jsem přesvědčený o tom, že se o všech případech ani nedozvíme. Někteří podvedení lidé se za to, že někomu takto naletěli, stydí a případ nám možná vůbec neoznámí,“ uvedl plk. Mgr. Pavel Peňáz, náměstek ředitele pro službu kriminální policie a vyšetřování Krajského ředitelství policie kraje Vysočina.

Příběhy podvedených žen, ale v některých případech také mužů, přitom mívají stejný nebo velice podobný scénář. Na začátku všeho je cizinec, který ženě pošle prostřednictvím sociální sítě žádost o přátelství, kterou žena přijme a naváže spolu komunikaci. Ženě pak postupně vypráví svůj životní příběh například amerického vojáka nebo lékaře, který působí v zahraniční misi. Později vylepší komunikaci nevšedními zážitky z bojiště nebo zprávou o pohádkovém zbohatnutí, které ho náhle potkalo a postupně přidává také různé fotografie. V některých případech ženě dokonce slibuje vztah, který by mohl být završen sňatkem. Poté pod různými smyšlenými záminkami láká ze ženy peníze, které si nechává posílat na nejrůznější zahraniční účty. Ženě například vypráví, že má vysoký žold a z něj našetřené peníze, které potřebuje pro jejich společný život převést do České republiky a potřebuje uhradit různé poplatky související s převodem. Jiný příběh vypráví voják, který byl zraněný v zahraniční misi, dostal vysoké

odškodnění a peníze potřebuje poslat do Česka. Po ženě požaduje zasílání různých částek na poplatky, převody a další nejrůznější smyšlené záminky. Vždy se ale jedná o podvodné jednání. Na závěr přidáváme jasně varování: Pokud jsou virtuální přátelství na sociálních sítích nebo online seznamkách zatěžována finančními požadavky, peníze nikomu za žádných okolností neposílejte a najděte si raději jiné přátele, u kterých není problém ověřit, že jsou skuteční. Ušetříte si tím nejen velké osobní zklamání, ale také hodně peněz. O daném tématu je potřeba hovořit. Apelujeme tedy rovněž na rodinné příslušníky a známé osob bez partnera, ať s nimi tuto záležitost proberou s upozorněním nepodléhat citovým sdělením neznámých osob skrze sociální sítě, řádně si vše prověřit a chovat se obezřetně. Sociální sítě se vyznačují obrovskou anonymitou a je potřeba se v každém věku učit s informacemi pracovat.

*mjr. JUDr. Dana Čírtková,
tisková mluvčí, Krajské ředitelství
policie kraje Vysočina*

ZAČALA STAVBA NOVÉHO PAVILONU PRO NEMOCNICI PELHŘIMOV

Na konci listopadu začala rozsáhlá modernizace areálu pelhřimovské nemocnice. Stavební části projektu, jehož cílem je vybudovat a sloučit tři oddělení: dětské, gynekologicko-porodnické a neurologické, předchází přeložky inženýrských sítí. Ty s sebou nesou některá omezení pro zaměstnance, pacienty a ostatní návštěvníky areálu.

Vizualizace

„V první fázi přípravných prací je třeba vyřešit přeložky medicinálního plynu, kanalizace a slaboproudé rozvody, které vedou přes prostory budoucího pavilonu, což si vynutí dílčí zásahy do běžného provozu. Od pondělí 30. listopadu 2020 je svah, který vede od Pavilonu akutní medicíny, konkrétně od křižovatky u chirurgických ambulancí až ke stravovacímu provozu, uzavřený,“ zdůraznil náměstek HTS pelhřimovské nemocnice Petr Adam. Dopravní omezení uvnitř areálu nemocnice potrvají minimálně do konce tohoto roku.

Objízdná trasa pro průjezd nemocnicí vede okolo budovy radioterapeutického oddělení a patologie. „Chtěl bych všechny, kteří do areálu nemocnice v současné době vjíždějí, požádat, aby činili jen v nejnnutnějších případech. Provoz je i tak komplikovaný,“ upozornil ředitel Nemocnice Pelhřimov Michal Kozár. Ten zároveň dodal, že kromě vlastní stavby nového pavilonu dojde k řadě přidružených plánovaných akcí jako je úprava kotelny nebo energetického centra, kde je třeba vyměnit náhradní zdroje. Velkou výhodou nového pavilonu budou spojovací nadzemní krčky. Díky nim se do ostatních budov jako Pavilonu akutní medicíny, na oddělení dlouhodobě nemocných nebo do stravovacího provozu přejde takzvaně suchou nohou. To se týká i zjednodušení logistiky zásobování a rozvozu obědů, které nyní probíhá výhradně venkovním prostorem.

Práce na novém Pavilonu dětského, gynekologicko-porodnického a neurologického oddělení Nemocnice Pelhřimov by měly být hotové za dva roky s tím, že stavba moderní budovy bude stát 591 miliónů korun bez DPH. Investorem stavby je Kraj Vysočina.

Nemocnici Pelhřimov se navíc podařilo získat sponzora, který věnuje velkorysý finanční dar ve výši dvou miliónů EUR výhradně na stavbu dětského oddělení (ambulace, jednotka intenzivní péče a lůžkové oddělení). Darovací smlouva mezi Nemocnicí Pelhřimov a Nadačí Dieter Morszeck Stiftung byla podepsána 16. dubna 2020.

Alexandra Knapová, Nemocnice Pelhřimov

SPORT

STOLNÍ TENIS

Vážení příznivci a ostatní sportovní přátelé stolního tenisu v oddíle TJ Jiskra Humpolec, v prosincovém vydání měsíčníku Zálesí, tedy v době, kdy se ještě stále potýkáme

s některými omezeními spojenými s epidemií covid-19, a v době, kdy píší tento článek, musím smutně konstatovat, že máme stále ještě uzavřená vnitřní sportoviště. Všichni

doufáme, že v lednu po Novém roce, kdy budete toto vydání číst, bude již všechno šťastně za námi a budeme se moci opět věnovat milovanému stolnímu tenisu.

Vážení čtenáři, dlužím vám výsledky krajského kola Českého poháru, který odstartoval 1. kolem 22. srpna a byl řádně dohrán 10. kolem 26. září. Náš oddíl měl v této soutěži (byla to dobrá příprava na mistrovská utkání) dva týmy. Z deseti celků, které v této soutěži startovaly, skončil A tým na 4. místě a B tým na místě 8. Tato soutěž se hraje pouze ve třech hráčích v každém týmu systémem každý s každým a s pouze jednou čtyřhrou. Za A nastupovali nejčastěji tito hráči: Aleš Krčil (14:2), Adam Pavlík (12:3), Lubomír Váňa (7:4) a Vít Břukner (11:10), za B potom Jaroslav Hájek (15:8), Michaela Rohová (4:11), Veronika Janů (1:11) a Tomáš Roh (1:17).

Jak jsem již zmiňoval ve svém minulém článku, tak 1. a 2. kolo krajských a okresních soutěží bylo zdárně odehráno, ale poté byl od 12. října do 3. prosince zákaz všech sportů pro neprofesionální soutěže ve vnitřních prostorách, po tuto dobu musela být všechna soutěžní utkání odložena.

Na zavření vnitřních sportovišť doplatila také veškerá mládež, neboť se jim zrušily BTM (bodovací turnaje mládeže), a to v počtu 14 turnajů. Je pravdou, že od 3. prosince bylo umožněno sportovat ve vnitřních prostorách neprofesionálním sportovcům s nasazenými rouškami, ale to je nesmyslné nařízení a u stolního tenisu to nepřípadá v úvahu.

Teď je na KSST (Krajský svaz stolního tenisu) a na OSST (Okresní svaz stolního tenisu), jak naloží s těmi 8 odloženými koly, zda se vůbec veškeré soutěže zdárně dohrají. Zatím se uvažuje, že by se soutěže, které měly původně skončit 10. dubna, hrály až do poloviny května. Až budu zase psát článek do dalšího vydání tohoto časopisu, věřím, že bude vše jinak – tedy vše se obrátí k lepším časům.

Vážení sportovní přátelé, sponzoři a příznivci stolního tenisu, dovolte nám, abychom vám všem na závěr roku poděkovali za veškerou spolupráci a podporu v sezoně 2019/2020 a v zatím nedokončené sezoně 2020/2021.

Za oddíl stolního tenisu děkuje

Josef Pouliček

Z RODINNÉ A SPOLEČENSKÉ KRONIKY

BLAHOPŘÁNÍ

Dne 4. ledna 2021 oslaví náš kamarád, divadelní režisér, skaut, chatař a vždy optimistický člověk **pan FRANTIŠEK VONDRÁČEK** krásné kulaté životní jubileum.

Františku, přejeme ti hodně zdraví a radosti do dalších let!

zaměstnanci MěKIS v Humpolci a členové Divadelního souboru Jindřicha Honzla

ÚMRTÍ

Josef Michalíček z Humpolce	*7.10.1933	† 16.11.2020
Milan Svoboda ze Senožat	*21.3.1942	† 22.11.2020
Marie Mafková z Humpolce	*29.7.1943	† 22.11.2020
Josef Příhoda z Humpolce	*9.1.1934	† 26.11.2020
Drahlava Casková z Humpolce	*18.1.1925	† 27.11.2020
Zdeňka Kavříková z Humpolce	*21.10.1928	† 30.11.2020

ŠKODA
SIMPLY CLEVER

NOVÁ ŠKODA FABIA a OCTAVIA
nyní s cenovou výhodou 80.000,- Kč

ŠKODA
SIMPLY CLEVER

Humpolec, tel.: 565 502 411
Pelhřimov, tel.: 565 333 671
Havlíčkův Brod, tel.: 569 408 011
prodej@auto-racek.cz

AUTO RACEK®
www.auto-racek.cz